

שבת, ט"ז כסלו תש"ה - 2,12,44

הקשיים של העליה: תעודות, הסתלקות מתביעות, איסור לקיחת רהיטים ובגדים מחוץ לסינימום קטן.
באחת-עשרה הגענו לסופיה. בתחנה קבלת פנים רבת-עם, ביים חזית המולדת, הקונסיסטוריה, הקהלה, הסתדרות ונוער. דגלים, התקווה, הסנון בולגרי - דברי ברכה שלי - לבסוף תחזקנה.
מאכסנים אותי בדירה של וניה ואהרון. בדרך ראיתי תורבות ההפצה.

אשרי הגפרור שנשרף והצית להבות
אשרי הלהבה שבערה בסתרי לבבות.
אשרי הלבבות שידעו לחרול בכבוד...
אשרי הגפרור שנשרף והצית להבות.

- ברבע אחרי אחר נתקבלתי אצל ראש הממשלה - קיסון גיאורגיוס, הסדר רק בולגרית. אני דיברתי רוסית, וחבר שלי וזה אותי תרגם אותו לי לעברית. הצגתי שאלת ההגירה (אחרי ברכות ודברי תודה), חשיבותה, דחיפותה - והקשיים שאנו פוגשים פה. הוא הסביר שבשבים עכשיו העיקר החזרת זכויות היהודים ותיקון העוול שנעשה להם. לעליה אין כל התנגדות, אבל הוא רוצה לדעת מה הם סיכויי המדינה העברית, אפשרויות העליה, השאלה העיקרית - שמע שבשעת הסלחמה עלו רק 55 אלף -

עניתי לו: עמדת אמריקא בשאלת המדינה, סוקרים אמנם החזרת הזכויות - אך אין אלה מספיקות, ולרוב יהודי בולגריה, כלרוב יהודי, העיקר - א"י. אצלנו המדינה היא לא כמו אצלם - אקט פוליטי, אלא תוצאה של עליה והתישבות. בררתי האפשרות החקלאית וחרושת וים, אין פגיעה במה שיש לערבים, הוויכוח המדיני בינינו הוכרע, מדוע העליה עכשיו כה חיונית, אפשרויות מארבעה עד ששה מיליונים במערב, נתחיל בעליה של מיליון (שאל: תפתח המדינה במיליון וחצי יהודים?)

מנהל המשרד האר"י מילא בפרטים: גזרת ההצהרה

על וויתור תביעות, איסור עלית ילדים בלי הורים, אי לקיחת רכוש וכדומה. הוא ביקש שנפגש עם סיניסטר הפנים וסיניסטר החוץ - הסטפלים בפרטי הדבר, מסגלתו מחייבת עליה יהודית.

- מפי אהרון ב.י.: ההרכב עכשיו של חזית הפולדת היהודית:

4 קומוניסטים, 2 ס.צ. (אחד אנטי ציוני, השני ציוני) 2 אכרים

(ציונים), 2 ציונים כלליים, 2 פוע"צ, 1 זווינו (פינוב-אפסי)

בס"ה 13, מהם 7 ציונים.

ההסכם של הקומוניסטוריה: 1 טבעת (ציוני) 1 אכר (ציוני),

1 ס.צ. (ירוחם - אנטי-ציוני), 1 פוע"צ, 1 ציוני כללי, 7 קומוניסטים

(3 ב"כ המפלגה, 4 ב"כ "מסדות" כגון אורס ועוד) - בס"ה 12

(מהם 4 ציונים).

- בארבע נפגשתי עם יונגוב - סיניסטר הפנים. ביתו משמר

ע"י אנשים בסכונות יריה, רוביה ואקדוחים, על הקיר - תמונת המלך

הצעיר. יונגוב בעצמו - אדם צעיר, צנוע "חלקלק", אסרתי לו את

סעודתי נגד הפרעות בעליה ועמדת הקומוניסטים היהודים נגד הציונות -

סאינה נובעת דווקא מקומוניזם. למה מפריעים לצאת? תחילה בקש

תזכיר בכתב למען יענה בדיוק, אח"כ נתן הסכרות:

(1) סזכ מלחמה, ואין להרשות יציאה.

(2) היוצאים מנצלים ומוציאים ערכים יקרים, והולכים לאמריקא ואנגליה.

(3) חוגים קשורים עם אמריקא ואנגליה מעונייני בהוצאת רכוש.

(4) הגבלות יציאה חלות על כולם, ואין הפליה ביחס ליהודים.

(5) מחזירים עכשיו הזכויות ליהודים.

(6) המסלה לא מתערבת בחיים הפנימיים ואינה תומכת דווקא בקומוניסטים.

(7) מתנייסיס לצבא - ואין לצאת.

העירותי: (1) הסגרים לא יצא, אבל הנזק ובלתי סגורים אין להם עתיד פה - מדוע אוסרים יציאתם? (2) ב"זכויות" אי אפשר לחיות - לא יעמידו פה יהודים על הקרקע - ובולגריה היא ארץ חקלאית. (3) הנבלות הכלל - פוגעות באופן סיוח ביהודים. (4) אין הנזק מנצל בולגריה לסובת אמריקא ואנגליה. (5) אין אנו מעוניינים בתיאוריה של חופש יציאה - אלא בפרקטיקה.

העיר טוב: - הכל בידי הממשלה כולה, מה שיוחלט יעשה.

כולם כנראה מתחמקים פה, אחד מסתתר תחת גב שני. מי הוא הסליט האמיתי? אוסרים מוכרים ה-א.ו.פ. צולה דרגויצ'ובה, שהיתה ברוסיה.

בסובי מיוגוב מצאתי בתדרי את ג'ו לוי (סנ. י. טייס) הוא פסימי. האנגלים והאמריקנים ידם קצרה. האטון נמצא בידי הרוסים.

בערב - ארוחת ערב בהוסלג

עם ד"ר גיאורגי דימיטרוב - ראש מפלגת האכרים. הוא הוז'ין כל חבריו בממשלה (ארבעה) ועשרה יהודים. דימיטרוב אופטימי ביחס לעתיד הקרוב של ארצו: אם הרוסים לא יסילו מסטר סובייטי על בולגריה בכפיה - אין סכנה של השתלטות הקומוניסטים. סאז באו הרוסים יש אכזבה רבה בכל שדרותהעם מהסובייטים, האכרים, הזנא, הנזק - התאכזב לגמרי. גם ה-ס.צ. שהיו קרובים לקומוניסטים בחלקם התאכזבו. הזווינו בחלקו מתקרב אליהם לאנשי האכרים. הם סקייטים תנועת נוער, הנזק הקוט. נחלש והולך. כוח הקומוניסטים במיליציה.

כסוף הארוחה נאם דימיטרוב לכבודי ולכבוד העם היהודי -

עניתי ברוסית.